Ч. 118. Неділя 4 (17) червня 1906. Рік XVI.

Виходить у Львові що дня (крім неділь гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Справи заграничні в австрийскій Делеґациї.

(II) На замітку делеґата дра Сильвестра о зміні відносин в тридержавнім союзі відповів міністер, що тоті відносини такі самі, як були давнійше; они установлені угодою а тота угода ще далека від того, щоби стратила своє значінє. Дальше питанє делеґата, чи можемо в балканьскій справі числити на поміч Італії, може міністер лиш потвердити, бо обі держави мають інтерес удержати там status quo. На подібне питанє делеґата Штайнера в тій самій справі відповів міністер, що єго розмова з італїяньским міністром справ заграничних відносила ся до албаньскої справи і що він згодив ся з ним удержувати там status quo і в тім дусї ділати. Иньших тайних умов нема.

Болгарско-сербска унія митова.

Кількох делеґатів докоряло нам, що ми не знали нічого о заключеню болгарско-сербскої унії митової. Міністер того не сподівав ся, щоби в такім зібраню, як Делеґациї, роблено такий докір нашій дипльоматиї. Коли дві держави умовлять ся о тайну і старають ся о то, щоби угода, яку заключають, не дістала ся до публичної відомости, то він, міністер не знає способу, як би о тім можна довідати ся. Впрочім знайшли ся й другі держави в такім самім положеню, навіть і такі, що вже були заключили торговельну угоду з Сербією, а в наслідок болгарско-сербскої унії могли би були легко прийти в конфлікт з Сербією. Ми противно були в тім користнім положеню, що довідали ся о тій унії, заким ще заключили нашу угоду. Але то впрочім і не велике нещасте, що ми о тій угоді не знали нічого наперед, бо не в тім річ, щоби щось довідатись, а в тім, щоби знати спосіб, як би лихо усунути або бодай против него виступити. З нашої сторони так і стало ся. То не правда, що унії митовій межи Сербією а Болгариєю розходило ся лиш — як др. Крамарж каже — о догідність на границі, бо зроблено умову в справі свобідного перевозу домашних продуктів межи Сербією а Болгариєю. Може бути, що то було би Німеччину або Анґлію не обходило, але для нас мало то інтерес. Але бо й то не правда, що ми таки зовсім не знали нічого, бо преці були ознаки такої умови, а навіть ґазети порушили ту справу. Ми длятого вислали завчасу запитанє до сербского правительства, але правдивість тої чутки катеґорично заперечено. Отже коли може бути бесїда о якійсь несподіванці, то зробило єї не заключенє унії митової, лиш брак льояльности, який проявив ся супротив нас.

Зміст тридержавного договора.

Обговоривши балканьскі справи, звернув ся міністер до тої обави, яку висказав др. Крамарж, вказуючи на то, що тридержавний договір може стати дуже небезпечним, і що ми через него могли би бути втягнені до акциї, яка не дотикає безпосередно наших інтересів. В тім договорі — казав міністер справ заграничних — суть докладно означені тоті случаї, в котрих ми взаїмно маємо виступати, і подані всїлякі можливі запоруки. Там сказано, що так для нас як і для німецкої держави настає той случай, коли би хтось з нас був з двох сторін зачіплений. То дає достаточну певність. Коли хтось заключає союз для оборони, то права і обовязки суть взаїмні. То, що нас може поставити в неприятне положенє, може так само поставити й Німеччину в таке положенє. Коли говорять, що може розходити ся о справи, що не розгравають ся в Европі, то можна лиш на то відповісти, що сторони, для котрих договір має значінє, не можуть очевидно бути відграничені. Не можна преці наперед предвидіти, в котрій

---

18)

Оповіданя тайного аґента.

(З анґлійского — Артура Моррізона).

(Дальше).

Через кілька хвиль було тихо, відтак сів собі Діксон на крісло і відозвав ся:

— Пане Юіт, навіть не знаю, як вам висказати мою вдячність. Що було би стало ся, як би вам не було пощастило ся — о тім не хочу навіть і подумати. Щож тепер зробимо з Ріттером? Тамтого другого впрочім все ще тут не було.

— Розуміє ся, що не було, бо я бачите листу зовсім не віддав. Той достойний панок улекшив мені значно роботу, бо сам десь щез — сказав Юіт і засьміяв ся. — Він мабуть чи не попарив ся дуже, коли взяв ся до двох крадежий за одним разом. Мені здає ся, що не засумуєте ся, коли вам скажу, що він через крадіж ваших плянів торпедових дістане ся до кримінални, бо при тім вийшли на верх ще й иньші справи. Коли хочете, то послухайте:

Тота мала Картонова улиця то трохи брудний заулок, одна з тих старих улиць, що виділи колись ліпші часи. В кождім з тих впрочім великих домів жиє множество людий, а коло дверий єсть богато дзвінків. На долині під ч. 27 мешкає якийсь фризиєр і я зайшов до него. — Може би ви могли мені сказати, чи не мешкає в сїм домі якийсь пан Гінтер? Він якось ніби не знав і длятого говорив я дальше: Я не можу собі докладно пригадати, як він називає ся. То якийсь із заграниці, чорнявий з великою бородою.

Фризиєр зараз собі пригадав. О, то буде мабуть Мірский — сказав він. — Правда, тепер вже пригадую собі, що він дістав кілька листів адресованих до якогось пана Гінтера, я сам носив їх на гору. Він мешкає на найвисшім поверсї, послідні двері.

О стілько було добре. Я довідав ся, як Гінтер ще инакше називає ся. Щоби він гадав, що я все знаю, постановив я допитувати ся насамперед до Мірского, заким би віддав лист до Гінтера. Таке перецуджуванє має иноді величезний успіх. Я постояв хвилинку коло поданих мені дверий, запукав і хотів зараз увійти — двері були замкнені. Я чув, як хтось сував ся по компатї і ніби щось запрятував. Я запукав знову. За хвильку відхилили ся двері і передмною стояв Гінтер, або коли хочете Мірский. То був той чоловік, котрий заходив сюди два рази з тим якимсь „паровим пакованєм“. Він був лиш в сорочці і держав щось під пахою, що прикрив був на борзї якоюсь хустинкою. — Я хотів би поговорити з паном Мірским — кажу— маю довірочний лист.

— Так, так, — відповів він борзо — знаю, знаю. — Звиніть на хвильку — і він пустив ся з тим пакетом сходами на долину.

Нагода була знаменита. Через хвильку не знав я, що робити, чи бічи за ним, бо в тім пакунку могли бути інтересні річи. Але я мусїв борзо рішити ся, отже й рішив ся зайти до компати. Я зайшов до середини, а що ключ був в дверох, то я зараз ним покрутив і замкнув. В компатї був великий непорядок; в однім куті стояло зелїзне ліжко, в другім відділеним місци, як я добре здогадував ся, була зроблена темна комірчина для робленя фотоґрафій. Я зараз туди зайшов.

Лишивши двері від комірчини отвором, мав я досить сьвітла, отже я взяв ся зараз до постанця з сухими плитами. На нім було множество плит, котрі я почав борзо переглядати. Саме, коли я забрав ся добре до роботи, вернув Мірский назад і хотів увійти до компати. Він тормосив за клямку і гримав у двері а відтак став кричати.

В тій хвили знайшов я був одну з тих плит, котрі ви побили. Фотоґрафічна робота була, видко, якраз скінчена і плити були поскладані на поставци, щоби висихали. Я взяв єї та ще й другі.

— Хто там в компатї? — кричав Мірский в сїнех. — Що ви там шукаєте? Отворіть зараз, а нї то завізву полицію.

Я не зважав на єго крики. Я мав, що правда, всі плити — по одній для кождого рисунку, — але я не був певний того, чи він не зробив ще одну знимку, і я шукав дальше. Я вже не знайшов більше нічого, але виймив всі невикінчені плити, щоби їх знищити на сьвітлї. Могло преці легко бути, що була ще й друга знимка ще не зовсім викінчена.

Мірский змінив свій спосіб. Натормосивши ще хвильку, зачув я, як він вклякнув і почав щось майструвати коло замку. Але що я лишив ключ в дірці, то він не міг нічого видіти. Але він почав говорити з тиха і борзо крізь дірку від ключа якоюсь чужою мовою.

стороні настане случай, що обовязує союз, а в котрій ні. Головна річ в тім, щоби бути зачіпленим з двох боків і щоби **провокация викликала зачіпку**. Ніхто не має інтересу заключати союз, котрий був би важний лиш для одної сторони. Впрочім союз єсть вже від многих літ; ми не попали в ніяку небезпечність, він запоручив мир і позволив нам оминути неодні перешкоди, а ми маємо надію, що так буде й в будучности. Отже нема ніякої причини зміняти щось на тім союзі. Розуміє ся, що беремо при тім на себе й якесь ризико, але оно однакове для обох сторін.

Торговельна угода з Сербією.

Ґр. Ґолуховский відповідав дальше на закиди дра Крамаржа, котрий дорікав міністрови тим, що зараз, коли пішла чутка о унії митовій, зірвано переговори торговельні з Сербією. Так була би зробила кожда держава, бо змінила ся основа, на котрій ведено переговори. До того ще міністерство справ заграничних єсть мандатарем двох правительств а всі жаданя, всі концесиї мусять бути насамперед уложені обома правительствами і подані до відомости міністерства. Що оба правительства хотять при заключуваню угоди забезпечити собі свій вивіз, се нічо дивного, тим більше, що ми супротив Сербії даюча сторона. Ми переймаємо від Сербії 90 процент її вивозу а посилаємо її 30 процент. Єсть отже лиш зовсім справедливо, коли жадаємо, щоби ми при замовленях не виходили з порожними руками. З сербскої сторони представлено річ так, мов би то ми заявили: Польні гармати або не буде угоди. То рішучо не правда; ми заявили лиш, що не хочемо, щоби нас поминано при однакових услівях, однаковій ціні і однаковій доброті материялу. Ми не напирали ся польних пушок; є ще преці й гірскі пушки, є муниция, яку у нас робить ся. Крім того доставляє ся не лиш артилєрийний материял, але й зелізничий, ваґони, карабіни, сіль. При всіх тих доставах жадаємо увзгляднення. Такі жаданя поставили оба правительства і ми мусіли їх заступити. О якійсь ненависти або ворожости против Сербії не може длятого бути й бесіди.

Наконець додав міністер справ заграничних ще деякі поясненя в справі марокканьскій, в справі консулятів та що до економічних відносин обох половин держави почім преліминар міністерства справ заграничних вповні ухвалено а слідуюче засідане назначено на нині.

Вісти політичні.

Буджетова провізория в палаті послів. — Погром в Білімстоци і его відгомін в Думі.

На вчерашнім засіданю палати послів по відчитаню інтерпеляций і внесень підпирав пос. Катрайн своє нагляче внесенє, домагаюче ся, аби палата приступила безпроволочно до першого читаня буджетової провізориї. Вказав на те, що буджетова провізория кінчить ся з днем 31 грудня, супротив чого стає ся конечним парляментарне полагодженє провізориї.

В дискусиї над тим внесенєм забрав слово пос. Романчук і обговорював справу виборчої реформи та домагав ся побільшеня числа мандатів в користь Русинів.

Опісля промовив п. Президент міністрів бар. Бек. Заявив, що правительство просить о ухваленє буджетової провізориї, аби не вертали ті часи, в котрих фінансова господарка держави була позбавлена парляментарного полагодженя. Бесідник зазначує з притиском, що не уважає ухваленя буджетової провізориї за вотум довірія ні за прояву політичних поглядів більшости. Він пересьвідчений о тім, що правительство мусить доперва придбати довіріє палати і впевнює, що зробить всьо, аби то довіріє здобути. Дальше вказує бесідник на великі задачі, які ждуть палату. Прийде ся їй перетворити підставу представительства народів і перевести ревізию економічних відносин між Австриєю і Угорщиною. Ті задачі вимагають перед усім спосібности до праці австрийского парляменту. Длятого в ухваленю провізориї бесідник з приятностию бачив би бодай готовість палати до праці. Що буджетова провізория не має иньших побічних цілий, о тім палата може бути вповні пересьвідчена. Вже сама співучасть в правительстві членів палати єсть запорукою, що правительство не має ніяких незвістних послам намірів. Розходить ся виключно о те, аби державна господарка була в порядку і аби її полагодив парлямент. Бесідник бачив би в тім также дальший крок в уздоровленю парляменту. З тих причин просить о принятє наглячости внесеня. (Живі оплески).

П. Міністер скарбу, др. Коритовский, хоче пояснити положенє, в якім тепер находить ся фінансова господарка держави, аби доказати наглячість справи. Вказує на те, що ще у вересни минувшого року предложено буджет на рік 1906 і ще цілком не взято его під наради. Обставина, що палата занята важними політичними предложенями, а особливо виборчою реформою, викликала то положенє і була причиною, що треба було на ново внести 6-місячну провізорию буджетову. Міністер вказує на злі наслідки того стану річи, котрий може підкопати сьвідомість о конечній потребі сильного пляну в фінансовій господарці і навіть може довести до легкодушного пониманя справ державних фінансів. Одиноким средством на таку господарку єсть контроля фінансової адміністрациї, котра стерегла би лад в фінансовій господарці. З огляду на свою тяжку одвічальність бесідник горячо бажає, аби повернули нормальні відносини, т. є. аби був ухвалений буджет. Вкінци просить п. Міністер о принятє наглячости внесеня.

По промовах ще кількох послів, між иньшими пос. Абрагамовича, котрий полемізував з висказами пос. Романчука, палата ухвалила наглячість і відослала буджетову провізорию без першого читаня до буджетової комісиї. — Слідуюче засідане палати назначено на нині.

З Росиї наспіли вісти про страшенний погром жидів в Білім стоці. Про ту подію телеграфують з ріжних місць таке: З Берлина доносять „Berliner Lokal Anzg.“: В четвер на Боже Тіло, около години 4-ої по полудни переходила католицка процесия улицею Александрівскою. Нараз з балькона одного з домів кинено бомбу. Наслідок був страшний. Один із сьвящеників погиб на місци, богато осіб потерпіло рани. Рівночасно з вікон домів роздали ся револьверові вистріли. Товпа почала утікати. Підозрінє упало, що виновниками того замаху суть жиди, в наслідок чого роз'ярена товпа кинула ся на склепи і доми жидівскі. Погром був страшний. Товари викидано на улиці і нищено, жидів рабовано і убивано. Богато утікаючих, котрі були вже на зелізничім двірци, повитягано з ваґонів і убито. Жиди товпами поутікали до сусідних лісів. Вислано там драґонів. — З Варшави телеґрафують: Страшний погром жидів в Білім стоці лютить ся дальше. Склепи і мешканя в розвалинах. Велика сила убитих і ранених. Тисячі мешканців утікло до поблизьких лісів. Місто горить. Аби забезпечити місто від нападу рабівників, розставлено довкола войско. В Варшаві товпи жидів облягають зелізничий дворець, дожидаючи свояків. — З Берлина знов телеґрафують: Тутешні часописи доносять, що події в Білім стоці були викликані поліцийними аґентами, котрі хотіли роз'ярити християньске населенє. Християни кинули ся в наслідок того на жидів і страшно їх били, а поліция поводила ся рівнодушно. У всіх улицях рабовано, бито і палено. Войско виступило надто пізно, впрочім — як кажуть — войска було за мало супротив значного числа напастників. Телеґрафовано по войскову поміч. Розбої тревали до пізної ночи. Робітники кликали: Проч з жидами і револющионістами! Числа жертв до сеї пори не можна точно подати. — До Петербурга доносять ще о таких подробицях:

Я не міг того розуміти, але мені здає ся, що то було по российски. Я не міг зразу зрозуміти, длячого він припускав, що я знаю его мову; а тепер вже мені якось виясняє ся в моїй голові. Я тимчасом нищив спокійно его плити. Я знайшов ще кілька коробок, як здавало ся, з новими плитами; але що я не знав напевно, чи они були ще дійстно неуживані, або може ще неприготовлені, то я витягав їх безпощадно і виставляв на сьвітло сонця, через що стались они зовсім неужиточні.

Мірский не говорив вже більше нічого я чув, як він відходив. Я гадав зразу, що він мимо своєї без сумніву злої совісти закличе поліцию, і длятого спішив ся з роботою. Я знайшов ще три касетки, тоті части, що держать плити у фотоґрафічнім приладі, а одна була навіть вже всаджена. Я і тоті плити виставив на сьвітло і переконаний, що ніхто до десяти мінут не знищив би так основно фотоґрафічної робітні, як то я зробив.

Я зіпсував кожду плиту окремо а неґативи мав вже в своїй кишени, аж ось впала мені в очи порцелянова мисочка під тою посудиною, з котрої пускає ся воду. В ній був ще один неґатив і я его виймив. Він вже не мав ніякої звязи з вашими неґативами, бо то була двайцятирублівка! Таке відкритє щось значило! Рублї преці ніхто не фотоґрафує, хиба на то, щоби їх фальшувати і вислати фальшиві гроші. Я тим майже так само втішив ся, як вашими неґативами. Ну, тепер міг він вже спокійно кликати полицию, справа повернула ся в иньший бік. Нараз показала ся якась тінь у вікні. Я глянув борзо і побачив Мірского, як він з надворку держачись рами вікна вихилив ся далеко і зі страхом та трівогою заглядав до середини.

Лице зараз щезло. Я мусів насамперед відсунути стіл, щоби дістати ся до вікна; а коли я его наконець отворив, за властителем компати вже й слід був пропав.

Моїм першим обовязком було дати поліциї знати. При помочи фризиера знайшов я післанця, котрого післав зараз до головної станиці поліцийної Скотленд Ярд. Я ждав очевидно на тайних аґентів поліцийних і скористав з часу, щоби ще раз розглянути ся по комнаті, але не викрив нічого. Небавком прийшов поліцийний аґент і пізнав зараз велике значінє мого відкритя. Від часу российско-японьскої війни ходило по цілій Европі велике число підроблених российских банкнотів, і був здогад, що то з Льондону хтось їх в сьвіт пускає. Российске правительство завізвало вже навіть було як найскоршої помочи тутешної поліциї.

Розуміє ся, я не казав нічого о вашій справі, але коли я ще говорив з детективом, принесено якийсь лист до Мірского. Лист той урядово відчитали, але для мене була то не мала несподіванка, коли я побачив на куверті российский герб а під ним слова: Российска амбасада. Яке діло має Мірский з российскою амбасадою? То певно, що він там не подає до відомости, що робить добрий інтерес з фальшованими российскими банкнотами! Я уважаю то за можливе, що заким він ще мав ваші пляни в своїх руках, писав туди; він має на продаж вісти дуже великої ваги, і що сей лист був відповідию на то. Дальше здає ся мені, що коли я єму сказав про довірочний лист і закликав его по его российскім прізвищи, він здогадував ся, що я приходжу з амбасади з відповідию на его лист. Тим лиш можу собі пояснити, що він крізь дірку від ключа говорив до мене по российски і що опісля так перепудив ся, бо післанцеви з российского посольства був би чей не схотів показати, які він інтереси робить.

Але як би й не було — кінчив Ювіт розповідати — а ви маєте назад свої пляни; коли же Мірского зловлять, — що по всій імовірности стане ся — то він вже дістане в Петербурзі свою заслужену кару — піде мабуть на Сибір і так буде й за вас покутувати.

(Дальше буде).

Причиною погрому було то, що в часї католицкої процесиї вибухла бомба і ранила кілька осіб, а в часї православної процесиї стрілив хтось з криші дому і ранив одного сьвященика. Позаяк товпа підозрівала жидів о доверщене тих замахів, кинула ся на їх доми. Прийшло до великої бійки, а войско мусїло виступити і зробити ужиток з оружия. Знищено близько 200 склепів. Число жертв незвістне, імовірно 30 людий убитих, а кількасот ранених. Деякі гадають, що погром викликала „чорна сотня", а відтак звалила его на жидів. — Після послїдних вістий погром в Білім стоцї повторив ся нинї. Войско привертає лад.

Події в Білім стоцї викликали — як можна легко зрозуміти — величезне занепокоєнє в думі державній. Уложено сейчас остру інтерпеляцию до правительства і численні посли виголосили промови. Набоков сказав, що в Білім стоцї дано почин до жидівских погромів. Дума мусить безпроволочно виступити против того нечуваного злочину. — Жид Левин сказав, що погром в Білім стоцї єсть відповідию міністрів на інтерпеляциї Думи. — Пос. Жуковский з гродненьскої ґуберниї каже, що відносини між Поляками, жидами і православними в Білім стоцї були все знамениті. П. Родічев зазначує, що вітчина в небезпечности, бо само правительство устроює жидівскі погроми. Вітчина буде так довго в небезпечности, доки буде при кермі теперішнє міністерство. — П. Аладін предкладає дневний порядок, після котрого установлена вже комісия для слїдства що-до противзаконного поведеня адміністрациї має одержати порученє вислати двох членів до Білого стока, аби викрити причини послїдного погрому. — По промові сьвященика Афанасієва, котрий виступив против антисемітскої праси, принято внесенє Аладіна.

Новинки.

Львів, дня 16-го червня 1906.

— **Іменованя.** П. Міністер скарбу іменував старших комісарів сторожи скарбової II. кл. Фр. Бенрота, Жигм. Кавецкого, Ад. Ржепецкого і Стан. Никляса старшими комісарями I. кляси для округа кравевої дирекциї скарбу у Львові.

— **З Дирекциї академічної ґімназиї у Львові** просять нас о повідомленє інтересованих, що курсові іспити приватистів відбудуть ся 30-го н. ст. червня о год. 8-ій рано. Хто наміряє піддати ся тому іспитови, має зголосити ся найдальше 29 червня в Дирекциї ґімназияльній.

— **Вступні іспити** до I. кляси академічної ґімназиї у Львові припадають сего року на 14 н. ст. липня. Зголошеня приймають ся від 7—13 липня. Вимагає ся безусловно метрики на доказ, що ученик скінчив або кінчить в сім році 10 лїт, посьвідченє щепленої віспи і сьвідоцтво укінченої кляси IV., наколи ученик ходив до публичної школи людової.

— **Повени.** З Коломиї пишуть: Нова повінь постигла наше місто. Ще не направлено шкід, які поробила попередна злива, а вже нинї (13) вилляв знов Чорний Потік, що йде серединою долїшної части міста. Вода в потоцї підійшла так високо, що ледви видно верхи дерев на березї. Розуміє ся, передовсїм понищені паркани і огороди, — а вода стоїть у пивницях, сїнях та партерових мешканях. Улицї зовсїм під водою, а перевозять людий маґістратскі вози. Дивно, чому місто не подбало скорше о забезпеченє берегів потока. Взагалї в Коломиї роблять шкоди більше малі потоки, а не Прут, котрий не дуже виступає з берегів. Поки що паде дощ дальше, а вода підносить ся. — Велика катастрофа — як пишуть із Станиславівщини — постигла село Підпечари. Як вже звістно, наслїдком довготревалих дощів, вилила ріка Ворона і цїле село разом з огородами, а навіть полями опинилось під водою. По кількох днях вода почала уступати, але ще не охололи селяни з першого жаху, коли в послїднім часї ріка зачинає знов прибувати і село знов ховає ся під воду. Весь добуток разом з будинками знищений.

— **Дрібні вісти.** Перші загальні збори „Сокола" в Буську відбудуть ся в недїлю дня 17 с. м. о годинї $5^1/_2$ по полудни в домі п. Максима Турковича на Довгій Сторонї. — Загальні збори філії „Просьвіти" в Теребовли відбудуть ся ві второк дня 19-го с. м. о годинї 3-ій по полудни в сали „Читальнї міщаньскої". — Прогулька і фестин львівского „Сокола" відбуде ся в недїлю дня 24 с. м. в Пустомитах коло Щирця. Їзда зелїзницею до Пустомит і назад, знижена до половини, виносить 60 сот. Вступ 40 сот., для учеників і дїтий 20 сот. — Вдови по державних урядниках і учителях т. зв. старої системи, можуть вже зголошувати ся в дотичних касах в цїли одержаня признаного їм підвисшеня пенсиї. — Відкритє кравевого ярмарку у Львові на повиставовій площи відбуде ся нинї о годинї 5-ій по полудни. Рано о годинї 10-ій відправлено торжественне богослуженє в архікатедральнім костелї. — Скоропостижною смертию помер вчера вечером Н. Атляс, купець в ринку у Львові. — Стан здоровля шведского короля Оскара — як доносить ві Штокгольму — має бути так ґрізний, що лїкарі вже майже не мають надії удержати его при житю. — Помер в послїдних днях в Бучачи Людвик Левицкий, властитель дроґериї. — Пятирублевий податок від заграничних паспортів, заведений в Росиї в користь „Червоного хреста" на час российско-японьскої війни, перед кількома днями знесено. — Рух поїздів на шляху Делятин-Коломия привернено на ново дня 13 с. м.

— **Недобровільну подорож бальоном** зробили понад Північне море три бельґійскі спортовцї. Они поїхали до Блянкенберґе, аби там провезти ся в гору бальоном, що стоїть там на линвї. Підняли ся вже на кількасот метрів в гору, коли нараз линва урвала ся і бальон полетів у воздухи. Нї один в них не знав, як кермувати бальоном, а крім того не мали з собою поживи нї води. Бальон піднимав ся все висше і висше в гору і остаточно дістав ся в струю полуднево-всхідного вітру, котрий его поніс скоро в північно-західнім напрямі над повне море. Воздухоплавцї по неволи були в смертній тревозї, коли настала ніч, а они все ще уносили ся над филями моря. Нараз заяснїли сьвітла і бальон опинив ся в недуже великій висотї над якимсь містом. В бельґійских воздухоплавців вступила нова відвага, коли побачили під собою землю. Між тим напруженє газу в бальонї зменшило ся і він почав поволи опадати, аж вкінци зачепив ся в якімсь лїсї о галузє дерев. З найбільшою осторожностию удало ся подорожним по деревах злїзти на землю. В невеликім віддаленю побачили місто, над яким перед хвилею перелїтали, і довідали ся, опинившись на гостинци, що суть в Шкотиї. Місто перед ними був Единбурґ. Так отже мимо своєї волї відбули навоздушну подорож, на яку лєдве чи всї воздухоплавцї відважились би. Перелетїли в кількох годинах півперек цїлого Північного моря, вздовж анґлїйского побережа аж до Шкотиї, разом яких 1100 кільометрів. Цїлковито утомлені переночували в Единбурзї в готели, а на другий день від'їхали до Бельгиї.

— **Довгий вік.** З Брукселї доносять, що умерла там майже скоропостижно Мария Тереса Дині, проживши 104 лїт. Старушка затямила ще битву під Ватерльо.

— **З Камінки струм.** Дня 19. червня (ві второк) відбудуть ся загальні збори філії „Просьвіти" в Камінцї струм. о 2 годинї по пол. в сали руского „Сокола" з отсим порядком: 1. О 9 годинї рано поминальне богослуженє за бл. п.: Маркіяна Шашкевича і померших членів „Просьвіти"; 2. о годинї 2 по полудни отворенє зборів; 3. вибір президиї; 4. відчит відпоручника головного виділу; 5. вибір контрольної комісиї; 6. вибір нового виділу; 7. внесенє виділу о конечности основаня бурси в Камінцї і внесеня членів.

— **Повітовий виділ в Стрию** оголошує конкурс на дві стипендиї по 120 корон для учеників кравевого садівничого заведеня в Залїщиках і одну стипендию в квотї 150 корон для ученика ц. к. школи кутя коний у Львові з повітової фондациї ім. Цїсаря Франц Йосифа I. з речинцем внесеня подань до 30. с. м. Близші услівя вимагає ся (приналежність до стрийского повіта) можна переглянути в бюрі повітового Виділу в Стрию і в управах народних шкіл та парохіяльних урядах стрийского повіта.

— **Кара за пса.** Дня 1. мая с. р. підчас робітничого сьвята один з социялїстів в Ерфуртї убрав свого песика в червоний капелюх і червоний нашийник та пішов з ним на місто. Другого дня дістав він від полїциї письмо, яким засуджено его на 5 марок кари або добу арешту за таке прибранє пса.

† Померли: О. Антін Нижанковский, парох в Ясенисках, яричівского деканату, відзначений почетним медалем за 40-лїтну службу, дня 10 с. м., в 72-ім роцї житя, а 49-ім сьвященьства; — Катерина Филевич, жена сьвященика в Лучицях, дня 6 с. м.; — Олимпія Захарко, жена сотрудника в Заволові, дня 9 с. м.

Телеґрами.

Варшава 16 червня. Вчера застрілено на улици 2 поліциянтів. — В Зґержи 16 перебраних осіб напало на почтовий уряд, ранило 3 урядників і 1 салдата і утїкли.

Букарешт 16 червня. Бурмістр Відня др. Люеґер в товаристві кількох радних віденьских прибули тут вчера вечером. На двірци повитав їх бурмістр Букарешту і численна публика. Прибувші суть ґістьми міста. Нинї вечером міністер справ заграничних удав ся на їх приняте.

Петербург 16 червня. Часопись „Дума" доносить, що з цїлої Росиї надходять вісти о войскових бунтах.

Цирих 16 червня. Переведено тут ревізиї в мешканях анархістів російских і польских і найдено богато бомб, а в однім мешканю цїлу хемічну лябораторию. Арештовано кілька осіб.

Петербург 16 червня. Правительство повідомило всї заряди зелїзниць, що ладить ся політичний страйк зелїзничий. Правительство заповідає, що всїх беручих участь в страйку дуже остро покарає.

Вашинґтон 16 червня. Палата послів заявила ся за будовою панамского каналу.

Християнія 16 червня. Цїсар Вільгельм заповів тут свій приїзд на день 8 липня. Гостина цїсаря буде урядова.

НАДІСЛАНЕ.

За редакцию відповідає: **Адам Креховецкий.**

ОГОЛОШЕНЯ.

Правдивий Роскопф з подвійного золота

Savonnet-Anker-Remontoir

суть найновійші Роскопф-годинники. Ті годинники мають знаменитий під ґваранциєю верк, суть криті подвійно з трома дуже сильними з double-золота ковертами з пружиновою накривкою. Золото double єсть подібне до правдивого золота і свою подібність до золота ніколи не тратить. Годинники ті через свою величаву окрасу викликують подив і не дадуть ся розріжнити від правдивих золотих.

Ціна 5 злр.

До того відповідний ланцушок з double-золота злр. 1·50. — До кождого годинника долучає ся 3-лїтна письменна ґарантия. — Висилка за післяплатою.

JOSEF SPIERING Wien, I., Postgasse 2.

Кредит особистий для урядників, офіцирів, учителїв і т. д. Самостійні товариства щадничо-позичкові урядників уділяють під найкористнїйшими услівями і на довголїтні сплати позички особисті. Адреси консорциї подає безплатно Zentralleitung des **Beamten-Vereines, Wien I., Wipplingerstrasse 25.**

Маятникові годинники з голосом вежових дзвонів,

то послїдна новість у фабриках годинників. Ті мініятурові французькі годинники мають 70 цмт. довготи, скринку з правдивого оріхового дерева, прехороше політированого, бють кожду півгодину і цїлу годину. **Голос дуже приємний і милозвучний**, дуже подібний до вежового. Ціна К 10. — із звичайним звуком К 9. Ті самі годинники, але з музикою, котрі вигравають що години найкрасші танцї і марші К 12. Скринка і опаковане до кождого ґодинника 80 сот. За ті маятникові годинники ґарантуємо письменно три роки. Суть они правдивою окрасою завдяки гарному викінченю і становлять хороший і елеґантний мебель. Будильник з музикою, що грає місто дзвонити К 12. Никльовий Roskopf-Remontoir К. 5. — Правдиві срібні ремонтоари К 10.—Висилка тільки за післяплатою. Коли що не до вподоби, гроші звертаємо назад, для того купуючий нічого не ризикує. Великий хорошо ілюстрований цїнник годинників, ланцушків, перстенїв і т. п. даром і оплатно.

JOSEF SPIERING, Wien, I., Postgasse Nr. 2—31.

Тїсточка і Леґумини

суть предметом туги для декотрих, позаяк жолудок їх не знесе. Але то тілько до часу, доки до них не додає ся **„Ceres“** товщу. На тім товщу приготовлені страви зносить й **найслабший жолудок.**

Головна

Аґенция дневників і оголошень

у Львові

Пасаж Гавсмана число 9.

приймає

пренумерату на всї дневники

краєві і заграничні

по цїнах оригінальних.

Головна Агенция дневників і оголошень

Пасаж Гавсмана ч. 9,

принимає оголошеня до всїх дневників

і також пренумерату на всї часописи краєві і заграничні.

З друкарні В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).